

Пътешка

СЕДМИЧЕНЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ДЕЦА И ЮНОШИ.

ГОДИНА II	РЕДАКТИРАТЬ: ЕЛИНЪ ПЕЛИНЪ Д. ПОДВЪРЗАЧОВЪ ПИЛИГРИМЪ	Одобрение и препоръчане от Министерството на Народното Просвещение съ окръжно № 19263 от 16 юни 1933 год. Броятъ 2 лева	ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТъ 60 лв. ПОЛУГОДИШЕНЪ 30 лв. Адресъ на редакцията ул. „АПРИЛОВЪ“ 16-а -- СОФИЯ	БРОЙ 9
--------------	--	--	---	-----------

Дневникъ на Пътешко

Днесъ въвъ дневника
ще драсна,
какъ правихме
вчера класна.
По български
езикъ бъше,
но главата
не съчеше.
Дадоха ни
лесна тема,
много прости,
не голъма:
„Праздника на
нашта книга“
— Ха пишете
дечурлига!
Тъй учителът
ни рече,
и не каза нищо
вече.
На свободни
съчинения
не съмъ правилъ
упражнения,
и полазиха ме
тръпки,
и ушихъ си
устехъ
уклониха
като кърпки.
Гледамъ всички
ученици
съсъ подплашени
очици —

Надъ книгата

Янъ Бибиянъ на луната

от Елинъ Пелинъ

ГЛАВА VI

СЛЕДЪ ПЕТЬ ГОДИНИ

Единъ денъ въ всички вестници
се появии следното известие:

„Техникът Янъ Бибиянъ е при-
готвили интересна летателна машина,
съ която се приготвява да замине
за луната. Неговият уредъ, върху
който младият техникъ е работилъ
цѣли две години, е пригответъ все-
цѣло отъ него съ помощта на другаря
му Калчо. Той уредъ се различава
отъ всички досегашни летящи
апарати. Той не е нито аеропланъ,
нито ракета, нито торпедо, каквито
апарати бѣха приготвявани до сега
отъ разни мечтатели и смѣли хора,
които искаха да стигнатъ до луната.

Машината на Янъ Бибиянъ е нѣщо
особено. Тя ще лети съ помощта на
радио-вълни, които неизчерпаемо
ще произвежда сама въ себе си, като
използва главно космическите лжчи
и слънчевата свѣтлина. По този на-
чинъ енергията на този апаратъ ще
бъде неизтощима, и ще развива една
невѣроятна бързина.

Споредъ думите на изобретателя,
апаратът му, по желание може да се
движи отъ 30 километра въ часъ, та-
до 30,000 километра въ минута.

Всички подробности за едно пъ-
туване до луната сѫ предвидени
преодоляването на голъмия студъ,
който цари въ междузвездното про-
странство, вънъ отъ земната атмо-
сфера, автоматическо произвеждане
на необходимия въздухъ, кислородъ
и вода.

Споредъ пресмѣтането на изобре-
тателя, съ този апаратъ той може да

стигне до луната за 24 часа.

Смѣлянът Янъ Бибиянъ е човѣкъ
младъ, едва мънъ навършилъ двадесетъ
години. Неговото минало е пълно съ
тайни и приключения, които сѫ
описани отъ Елинъ Пелинъ въ кни-
гата: „Янъ Бибиянъ, приключенията на
едно хлапе“.

Това известие на мѣстните вест-
ници се разнесе съ свѣткавична бър-
зина. Цѣли три дена всички радио-
станции, всички телеграфни апарати
разнасяха по четиритъ краища на зе-
мията необикновената новина и всички
вестници по свѣта я отбележиха като
необикновено чудо. Кореспонденти
отъ всички страни тръгнаха лично да
се увѣрятъ и да видятъ изобретателя.

Името на Янъ Бибиянъ прогърмъ
по цѣлата земя. За нѣколко дни
спрѣха всички интереси къмъ поли-
тическия животъ, който кипѣше между
разните държави. Обществото на на-
родните преустанови заседанията си
воюващи държави Русия и Япония
сключиха примирие, защото войни-
ците отъ дветѣ противни армии, пре-
станаха да се биятъ и се интересу-
ваха само отъ тая странна новина.
Войниците отъ дветѣ страни си пре-
даваха вестници, въ които се опис-
ваха подробности за пътуването до
луната, а понѣкога се събраха като
приятели на разговоръ.

Най-голъмо очудване произведе-
ло първото пробно летение на Янъ Би-
биянъ. То излѣзе съвсемъ сполучли-
во. Янъ Бибиянъ се вдигна съ свѣт-
кавична бързина 20 хиляди метра надъ

земята, направи кръгъ надъ цѣлата
страна и слѣзе бавно. Машината ра-
боти чудесно и отиването на лу-
ната, което до сега се смѣташе за
една смѣшна мечта, отведенажъ стана
нѣщо възможно и лесно.

При втория пробенъ полетъ, Янъ
Бибиянъ обиколи за нѣколко секун-
ди цѣла Европа и се върна благопо-
лучно, като отъ нѣкоя най-обикновена
разходка.

И въ двета тия полети, Янъ Би-
биянъ се придружаваше отъ Калчо.
Тѣ двамата бѣха нераздѣлни.

Иа, малката осиновена дѣщеря на
морския капитанъ се молѣше на Янъ
Бибиянъ да вземе и нея, но той от-
каза. Макаръ че върваше въ сигур-
ността на апаратата си, той все пакъ
се боеше да не се случи нѣщо на
малката му приятелка, съ която бѣха
преживѣли толкова приключения въ
царството на магесника Мирилай.

Ала тая новина порази страшно
бедните родители на Янъ Бибиянъ.
Тѣ го чакаха съ такова нетърпение
да се върне при тѣхъ да го видятъ.
Той имъ пращаше често писма и пари
и тѣ сега живѣха по-добре. Старата си
гледаше лозето и бѣше доволенъ.

Но когато чуха, че любимият имъ
синъ иска да пътува до луната, бед-
ните старци съвсемъ се отчаяха.
Тѣ ходѣха тукъ-тамъ, питаха, разпитваха
и се връщаха съкрушиени отъ подробните
новини.

Тѣ помислиха, че детето имъ се
е побѣркало и майката почна всѣкі
денъ да ходи на черква и да се моли
за него.

— Навѣрно пакъ злиятъ магесникъ
го е упелъ и иска да го мъчи, — каза-
ваше съ въздишка бащата.

Двамата старци, за да разсѣять

жално, милно
се поглеждатъ,
безпомощно
глави свеждатъ...
Това мигъ бѣ
на уплаха,
но премина —
сили сбраха,
и стрѣстнаха се
сърдцата
и заскърцаха
перата.
Тамъ надъ моята
тетрадка
азъ застана
като патка,
стояхъ доста, но
отведенажъ
мисъль рукна
катъ дъждъ.
Върху бѣлите
страници
почнахъ да реда
редици.
Бѣрзатъ мислите
родени,
редомъ да сѫ
наредени,
по бѣлата хвъркатъ
книга,
перото ги
не застига.
И тетрадката
изпълнихъ.
Олекна ми
и въздейнахъ.

скрѣбъта си, често излизаха самички
вънъ отъ града, по пътя, гдето бѣ за-
миналъ синътъ имъ. Нататъкъ ги во-
дѣше смѣтната надежда, че по нѣ-
какво чудо може да го срѣщнатъ, че
се връща при тѣхъ.

Наскоро тѣ получиха писмо отъ
Янъ Бибиянъ, той ги утешаваше и
молѣше да бѫдат спокойни и да не
мислятъ нищо лошо, защото пакъ
скоро ще се видятъ. Въ писмото има-
ше и портретъ. Какъвъ хубавъ бѣше
станалъ тѣхния синъ! Порастналъ,

облѣченъ въ бѣла моряшка унифор-
ма. Погледътъ му чистъ, смѣлъ, уменъ.
Подпрѣнъ съ ръка на чудната маши-
на, той се усмихваше хубаво, мило,
като ангелъ.

Майката обиспа съ цѣлувки пор-
трета на хубавото си момче, турна го
въ пазъ и тръгна по съседи и поз-
нати да го показва и да се хвали.

Наскоро, обаче, радостта на май-
ката и бащата отново бѣха помра-
чени. Съобщи се, че подиръ една
седмица Янъ Бибиянъ ще тръгне за
луната.

(Продължава)